وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾

وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ﴿٧﴾

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْعَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾

خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾

عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾

وقسم بطور سينا (٢) .

وقسم باين شهرِ امن (يعنى مكه) (٣) .

هر آئينه آفريديم آدمى را درنيكوترين صورتى (٤) .

پس گردانيديم آن رافروتر ازهمه فروماند گان[١] (٥) .

مگر آنانكه ايمان آوردند وكارهاى شائسته كردند پس ايشانرا ست اجر بى نهايت (٦) .

پس اى آدمى چه چيز حمل ميكند ترا بعد اين همه پند بردروغ شمردن درباب جزاى اعمال[٢] (٧) .

آيانيست خداحكم كننده ترين حاكمان (٨) .

سوره علق مكى است وآن نوزده آيت است

بنام خداى بخشاينده مهربان .

بخوان به بركت نام پروردگارخود كه آفريد (١) .

آفريدآدمى را ازخون بسته (٢) .

بخوان و پروردگار تو بزرگوار ترست (٣) .

آنكه علم آموخت بوسيلهٔ قلم (٤) .

آموخت آدمى را آنچه نميدانست[٣] (٥) .

(١) يعنى وقتيكه كافرشدفطرت سليمه راضائع ساخت .

(٢) وشايد كه معنى آيت چنين باشد پس چه چيز باعث تكذيب تو ميشود يا محمد درمقدمه جزاى اعمال بعد اين همه پند .

(٣) مترجم گويد اقرا باسم ربك تامالم يعلم اول چيز يست كه برآنحضرت صلى الله عليه وسلم نازل شد و معنى اقراء تهيى است براى وحى قرآن و تلاوت آن .

كَلَّآ إِنَّ الْإِنسَانَ لَيَطْغَىٰٓ ﴿٦﴾
حقاهرآئینه آدمی ازحد میگذرد (٦) .

أَن رَّآهُ اسْتَغْنَىٰٓ ﴿٧﴾
وقتیکه می بیند خودرا توانگرشده (٧) .

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰٓ ﴿٨﴾
هرآئینه بسوی پروردگارتست رجوع (٨).

أَرَءَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾
آیادیدی شخصی که منع میکند (٩) .

عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰٓ ﴿١٠﴾
بنده راچون نماز می گذارد (١٠) .

أَرَءَيْتَ إِن كَانَ عَلَى الْهُدَىٰٓ ﴿١١﴾
آیادیدی که چه میشد ا گر براه راست بودی (١١) .

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰٓ ﴿١٢﴾
یابه پرهیز گاری فرمودی (١٢) .

أَرَءَيْتَ إِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰٓ ﴿١٣﴾
آیادیدی که چه میشد ا گر دروغ شمرد وروگردان گشت (١٣) .

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾
آیا ندانست این روگرداننده که خدا می‌بیند[1] (١٤) .

كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾
نَی نَی، ا گرباز نه ایستد خواهیم کشید اورا به موی پیشانی (١٥) .

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾
بآن موی پیشانی دروغ زن خطاکار (١٦).

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾
پس باید که فریاد کند اهل مجلس خودرا (١٧) .

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾
مانیز خواهیم طلبید پیاده هارا[2] (١٨) .

كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِب ۩ ﴿١٩﴾
نی نی فرمان اوقبول مکن ونماز گذار و قرب خدا طلب نما (١٩) .

سُورَةُ القَدْرِ

سوره قدر مکی است وآن پنج آیت است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان .

---

(١) یعنی بایددانست که عاقبت اهتداوهدایت بهشت ست وعاقبت ضلال حلال دوزخ ست پس این مدعارا بنوعی ازبلاغت اداکرده شده .

(٢) یعنی فرشتگان سخت عقوبت کننده را .